

Americké impérium se rozpadá

 zvedavec.news/komentare/2024/05/10088-americke-imperium-se-rozpada.htm

Eric Zuesse

9.5.2024 Komentáře Témata: USA, NATO, Ukrajina 1574 slov

Ačkoli se zdá, že se americké ekonomice nyní daří dobře, díky tomu, že z EU vytěžila pracovní místa ve výrobě tím, že tam zvýšila náklady na energii (například vyhozením plynovodu Nord Stream do povětří, sankcemi proti firmám, které obchodují s Ruskem – které bylo pro evropské země zdaleka nejlevnějším zdrojem energie – atd.) a jinak podněcováním těchto evropských zaměstnavatelů k výrobě v Americe, kde se tak ceny energií staly mnohem nižšími, než jsou nyní v Evropě; všechny tyto škody, které USA takto způsobily evropským ekonomikám, motivují země EU k tomu, aby přestaly být americkými koloniemi („spojenci“) a aby se více spojily s Eurasíí a méně s americkou protiruskou vojenskou aliancí NATO.

Vazby, které spojují americké impérium za Atlantikem, tak ve skutečnosti slábnou, a to i přesto, že americká vláda a její NATO expandují do asijsko-pacifické oblasti, aby se staly vojenskou aliancí i proti Číně. EU, kterou vytvořila vláda USA v rámci studené války proti Sovětskému svazu, je vládou USA stále více považována za kolonii, kterou (podobně jako byly proslulé její latinskoamerické banánové republiky) využívá nejen politicky, ale i ekonomicky. Ostatně jedním z hlavních témat bývalého amerického prezidenta Baracka Obamy, které opakovaně vyslovoval ve svých projevech, bylo, že POUZE USA jsou „nepostradatelné“, což znamená, že všechny ostatní národy jsou „postradatelné“; a budoucím americkým generálům dokonce vzkázal, že jejich úkolem musí být držet všechny ostatní země při zemi, protože „rostoucí střední třídy nám konkurují a vlády se snaží získat větší slovo na globálních fórech“, takže „bude úkolem vaší generace reagovat na tento nový svět“. To také znamená držet evropské země při zemi, což se skutečně děje.

Takže: stále častěji, aby americká vláda zůstala č. 1 jako nejmocnější na světě, musí se i k ostatním členům své vlastní vojenské aliance NATO chovat jako k národům, které mají být využívány, místo aby jim sloužily, protože i ony jsou „postradatelné“. Jakákoli představa o tom, že impérium je obousměrná ulice, je stále více v rozporu s existující realitou. (Ve skutečnosti tento trend, kdy Amerika vysává Evropu, aby podpořila sama sebe, trvá přinejmenším od roku 1998).

Americké impérium by se mohlo zhroutit v důsledku těchto rostoucích tlaků na maltu (tj. na jakoukoli předchozí vzájemnost), která ho držela pohromadě. Pokud k tomu dojde, samotná americká ekonomika se pak dostane do krize, zejména proto, že americká vláda nyní vynakládá polovinu (50 %) všech světových vojenských nákladů (nikoliv pouhých 37 %, jak uvádějí agentury spřízněné s USA), a výsledné obrovské vojenské vyčerpání americké ekonomiky způsobuje, že americký federální dluh prudce roste, takže americké státní dluhopisy jsou stále rizikovější. Máslo můžete jíst, ale kulky ne, a jediné národně-bezpečnostní riziko, kterému USA skutečně čelí, vyplývá z jejich vlastní hyperagresivity, protože (na rozdíl od evropských národů) jsou ze severu na jih obklopeny pouze spřátelenými zeměmi a z východu na západ je od každé potenciálně nepřátelské mocnosti dělí více než 3 000 mil oceánu; takže ve skutečnosti nemají žádné nepřátele, ale pouze „nepřátele“ (aby „ospravedlnily“ své výdaje 1,5 bilionu dolarů ročně na armádu). Všechny tyto zbraně jsou pro jakýkoli konstruktivní účel nepoužitelné. Jejich jedinou užitečností je ničit lidi mimo USA – a velká část těchto obrovských veřejných výdajů je titulována jako „zahraniční pomoc“, aby se prodala Američanům a veřejnost byla ochotna ji financovat z daní, které platí. Podvodná hra má nevyhnutelně svůj konec, a to velmi náhlý. Tato nebude výjimkou. Úpadek může být v různých obdobích postupný, ale v naprosté většině dojde k onomu konečnému, finálnímu a šokujícímu kolapsu.

V tomto smyslu je to jako každé jiné Ponziho schéma a jedinou otázkou ohledně něj tedy je: kdo bude na jeho konci držet pytel popela.

Od 25. července 1945, kdy americký prezident Harry Truman učinil osudové rozhodnutí, že (jak mu poradil rhodesistický premiér Velké Británie Winston Churchill a Trumanovi sekundoval Trumanův osobní hrdina, generál Dwight Eisenhower), buď Sovětský svaz ovládne svět, nebo USA. USA, a lidé, kteří od té doby ovládali vládu USA, se zasadili o to, aby Amerika nakonec ovládla celý svět; takže to, co Truman začal, nikdy neskončilo. Zatímco po roce 1990 Sovětský svaz a jeho komunismus a jeho protiamerické zrcadlo Varšavské smlouvy z roku 1955, které vláda USA v roce 1949 nastavila protisovětské vojenské alianci NATO, všechna tehdejší tvrzení USA, že studená válka je proti komunismu, skončila v roce 1991, kdy USA vláda začala 24. února 1990 instruovat hlavy států svých kolonií – nejprve Západního Německa, poté Francie a pak i ostatních -, že studená válka sice na sovětské straně brzy skončí, ale na americké straně musí tajně pokračovat, dokud se Rusko samo nedostane do amerického zajetí; a tak NATO pokračovalo dál, jako nyní americká protiruská vojenská aliance (i když ruský komunismus a Varšavská smlouva zanikly). A od doby, kdy Truman v roce 1945 učinil toto rozhodnutí, byla hlavním národem americké vlády, na který se zaměřila, aby jej obrátila proti Rusku, Ukrajina, protože je ze všech národů zdaleka nejbližší (sotva 300 mil) ruskému ústřednímu velení v Kremlu. Nakonec Obamovým pučem, který se skrýval za protikorupčními demonstracemi na Ukrajině v roce 2014, vláda USA tohoto desítky let trvajícího cíle dosáhla. Jediné, co bylo zapotřebí, jakmile se Ukrajina stala řízenou z Washingtonu, bylo instalovat Ukrajinu do NATO, aby pak USA mohly tyto jaderné rakety umístit přímo na ukrajinské hranici vzdálené jen asi 300 mil od Kremlu, pro šachový mat, aby se zmocnily Ruska.

Hlavní mezinárodní stratég americké Demokratické strany, silně protirusky zaměřený polský aristokrat Zbigniew Brzezinski, který byl chráněncem Davida Rockefellera, stejně jako byl Henry Kissinger z Republikánské strany chráněncem Nelsona Rockefellera, přišel v roce 1997 s Brzezinského vlivnou knihou *Velká šachovnice*, která považovala Ukrajinu za nezbytnou pro USA. (údajně ne proto, že je to jediná země sousedící s Ruskem, která je od Kremlu vzdálena jen asi 300 mil, takže americká jaderná raketa umístěná na tomto místě by mohla zničit ruské ústřední velení během pouhých pěti minut – příliš rychle na to, aby na ni bylo možné reagovat), ale (str. 45 v této verzi; str. 24 v této verzi) Brzezinski uvedl tento důvod:

Ukrajina, nový a důležitý prostor na euroasijské šachovnici, je geopolitickým pivotem, protože sama její existence jako nezávislé země pomáhá transformovat Rusko. Bez Ukrajiny přestává být Rusko euroasijskou říší. Rusko bez Ukrajiny může stále usilovat o imperiální status, ale pak by se stalo převážně asijským imperiálním státem, který by byl s větší pravděpodobností vtažen do vyčerpávajících konfliktů se vzbouřenými Středoasijsci, kteří by pak s nelibostí nesli ztrátu své nedávné nezávislosti a byli by podporováni svými islámskými soukmenovci na jihu. Čína by se také pravděpodobně postavila proti jakémukoli obnovení ruské nadvlády nad Střední Asií, vzhledem k jejímu rostoucímu zájmu o tamní nově nezávislé státy. Pokud však Moskva znovu získá kontrolu nad Ukrajinou s jejími 52 miliony obyvatel a významnými zdroji i přístupem k Černému moři, Rusko automaticky znovu získá prostředky k tomu, aby se stalo mocným imperiálním státem, který se rozkládá v Evropě i Asii. Ztráta nezávislosti Ukrajiny by měla bezprostřední důsledky pro střední Evropu a z Polska by se stal geopolitický pivot na východní hranici sjednocené Evropy.

Pokud byl natolik hloupý, aby *věřil*, že právě proto je Ukrajina od roku 1945 pro vládu USA hlavním národem, který chce přidat do vojenské aliance proti Rusku, pak je ještě hloupější než jeho čtenáři, ale jinak si možná prostě myslel, že jsou dost hloupí na to, aby si to přečetli, aniž by se tomu smáli. (Jeho označení „Ukrajiny za nový a důležitý prostor na euroasijské šachovnici“ je obzvlášť vyjukané, protože o to se americká vláda snažila už od roku 1945).

O tom, že se blíží zhroucení globální hegemonie USA a rozdělení světa, které by USA měly uskutečnit, by se dalo hovořit.

Government, na „my“ (její impérium) versus „oni“ (její cíle), znamená

(pokud to nebude znamenat třetí světovou válku), je vznikající souboj dvou zásadně odlišných hodnotových systémů: na jedné straně je to ten minulý, který je nadřazený a věří v (ale vždy znovu definovaný) princip „Might makes right“ (v liberální interpretaci po 2. světové válce: je to, že nejlepší stoupá nahoru a má právo oblbovat nebo jinak zotročovat ty dole), versus budoucí, který je antisupremacistický, věřící v „Všichni mají stejná práva“ (a stejnou povinnost vztahovat se na tomto základě ke všem ostatním). V mezinárodním měřítku je to imperialismus versus antiimperialismus. Imperialismus je starobylý aristokratický mezinárodní systém; antiimperialismus je budoucí demokratický mezinárodní systém.

Hlavním zastáncem imperialismu je americký megamiliardář George Soros, jehož nadace Open Society Foundations měla 226 (ze 751) „spolehlivých spojenců v Evropském parlamentu (2014 – 2019)“. V březnu 2022 vydal Evropský parlament 75stránkové prohlášení „Úloha hodnot ve vnější politice EU“, v němž se spojil s americkou vládou a postavil se proti „autokraciím“, jako jsou Rusko a Čína; posílil tak rozdvojení mezi „demokratickým“ blokem USA a „spojenců“ na jedné straně a Ruskem, Čínou a dalšími „autokraciemi“ na straně druhé. Soros také od 2. června 1994 prakticky vlastní Rádio Svobodná Evropa/Rádio Svoboda (RFE/RL), které vytvořila CIA, ale 4. září 2023 se ho začal zbavovat. Téměř po celou dobu od zániku Sovětského svazu a komunismu a Varšavské smlouvy v roce 1991, kdy v podstatě skončila antikomunistická“ záminka pro americký imperialismus, tedy jeho kolonie pokračovaly dál, přičemž jejich ‚demokracie‘ (jak se nazývá vláda po převratu na Ukrajně) byly proti svým ekonomickým konkurentům, jako jsou Rusko a Čína, ‚autokracie‘. Tyto „autokracie“ si však ve skutečnosti vedly v hospodářské výkonnosti mnohem lépe než tyto „demokracie“.

A jak demokratické jsou USA a jejich kolonie? Nejsou; nazývat se „democracií“ je lež. Vědecké údaje o tom, že USA nejsou ani vzdáleně demokracií, jsou obzvláště přesvědčivé.

U.S. Empire Is Now Falling Apart všel 8.5.2024 na orientalreview.su.

Překlad v ceně 647 Kč Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 44)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole

(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

1 příspěvků

(1 nový)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF